

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

32. Vocatio Cornelii ad visum Petri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

MEDITATIO XXXII.

Vocatio Cornelij, & visum Petri, de
vocatione Gentium.

PUNCTUM PRIMUM.

Quomodo Cornelius se disponebat ad fi-
dem, & vocationis modus. 1. dicitur fuisse
Cornelij *se religiosus*, nempe sedulus circa cultum Dei :
virtutes nam etsi gentilis, verum Deum colebat. 2. *ti-*
ad Bap- *mens Deum*, cavens peccata, quibus Deus of-
tismum. fenditur : ac ejus exemplo, tota domus erat ta-
Act. 10. lis. 3. *Faciens eleemosynas multas plebi*. 4. & *de-*
1. *precans Deum semper*, frequenter, & stans ho-
2. ris. Unde hora nona oranti adfuit Angelus. Ta-
3. lia is faciebat prævientus gratia Dei, ut per ea
4. prępararetur ad percipiendum quod ipsi de-
erat.

Modus vocationis fuit *per Angelum*, mani-
festè hora diei nona apparentem. Nam sunt ad-
nisi. *ministratorij spiritus in salutem hominum : &*
Hebr. 14. *ipsi offerunt orationes & bona opera nostra ante*
Tob. 12. *Deum*, 1. Dicit Cornelio: *Orationes tue & elee-*
12. *mosyna tua ascenderunt in memoriam, in conspe-*
Act. 10. 4. *ctu Dei : videlicet oratio humiliantis se, nubes*
Eccl. 35. *penetrabit, & donec propinquet, non consolabi-*
21. *tur, & non descendet, donec Altissimus aspiciat.*
Eccl. 29. Rursum: *Conclude eleemosynam in sinu paupe-*
15. *ris : & hæc pro te exorabit ab omni malo.* 2. Jubet
2. accersere Petrum, & ab eo discere quid oporteat ipsum facere. Non Angelus eum docet, sed

re-

remittit ad hominem, ut commendetur subordinatio inter nos, & humilis subjectio. *Misit ergo Cornelius duos ex domesticis, & militem timentem Deum.*

PUNCTUM II.

Petrus sub adventum nuntiorum orat. *Ascendit autem in superiora domus hora sexta, ut oraret.* Locus secretus ad orationem quæri debet. *Intra in cubiculum, & clauso ostio, ora Patrem tuum.* Tempus etiam aptum, & statum debet esse. Antiquis fuere in usu hora tertia, sexta, & nona: ut Danieli & Davidi; & maxime Apostolis. Tertia ob Spiritus S. adventum: Sexta, quod tunc erat Christus cruci affixus: Nona, qua expiravit, atque ad inferos descendit. Constituam mihi certa tempora, quibus reliqua negotia postponam: *Inter orandum cecidit super Simonem mentis excessus;* qui est abstractio à sensibus, & supra naturæ conditionem elevatio quædam animæ ad superna contemplanda. Solet Deus maxime inter orandum ita se communicare.

Modus
orandi.
Matt.
6. 6.

PUNCTUM III.

Visum Petro oblatum. Sicut inter nos agens Dominus utebatur parabolis, ad repræsentandas res: ita nunc per objectas imagines idem facit: ita cum Joanne in Apocalypsi, & jam cum Petro agit. Nos talia requirere non convenit: juvat tamen mysteria Christi humani-

Similia
spiritua-
lia.

tatis representare nobis ad meditandum, efformatis per imaginationem ejusmodi imaginibus, in quibus velut res cernamus, sed citra capitis offensionem, & vitata illusione. i. in linteo quatuor inijs submisso de cœlo in terram, inerant quadrupedia & serpentina terræ, & volatilia cœli. Linteum est Christi humanitas, quam de cœlo veniens assumpsit. Ad linteum istud colliguntur ex quatuor cœli plagis mortales, dum per baptismum Christo incorporantur, ejusque fiunt membra: Omnia insunt animalia, quia nemo excluditur, si velit: & nominatim exprimentur tria illa genera, quibus notantur avari, carnales, & superbi: quos non averfatur Christus, sed sanctificat.

II.
Occide,
mandu-
ca my-
sticè
quid?

III.
Respon-
sio Petri

II. Facta est vox ad Petrum: *Surge, occide, & manduca.* Occidere jubet peccatores, ut peccato moriantur: manducare autem illos, hoc est, Christo incorporare per novam vitam.

III. Averfatus Petrus, quia, inquit, *nunquam manducavi commune & immundum.* Erant quippe ibi multa ex animalibus lege prohibitis: At non animalia, sed per illa significatas intelligebat Deus gentes, quæ Judæis habebantur immundæ. Igitur respondet: *Quod Deus sanctificavit, tu commune ne dixeris:* quo significavit gentibus etiam communicari oportere gratiam Evangelij. Deus sanctificavit, eo quod elegit, ut participarent gratiam. Hoc est motivum, ut non averferis ullum peccatorem: sed

sed lucrari magis satagas, quando Deus omnes recipit.

IV. Per ter factum esse dicitur, ut Petrus detrectaret manducare, & nihilominus juberetur: Terna-
sicut tertio interrogatus fuit de charitate: *A- rius nu-
mas me?* Voluit Deus docere ratam sibi esse merus,
eam voluntatem admittendi gentes, & velle id
esse quam testatissimum. Vas autem sive lin-
teum receptum est in cœlum, ut intelligeretur
propalatum esse omnibus, quamvis immundis,
viam ad cœlum.

PUNCTUM IV.

HÆsitante Petro, quidnam esset visio, ad-
sunt à Cornelio nuntij, & cum eis jubetur
ire. Venit, prædicat, credunt, & descendit su-
per eos Spiritus Sanctus, cum dono etiam lin-
guarum, & baptizantur. Deus non semper ma-
nifestat statim visorum intelligentiam, vel, ut
humilietur homo, & oratione impetret, vel, ut
commodiore occasione Deus rem aperiat, ut
hîc contigit, per eventum, dum accersitur
Petrus à Gentilibus, & ipso prædicante, atte-
statur Deus etiam Gentibus pœnitentiam dari.

MEDITATIONES

De B. VIRGINE.

R 5

ME-